

Abstrakt

Tato práce zkoumá období řeckých dějin, kdy plukovníká junta v Řecku vládla více než sedm let. Za pomoci kvalitativních rozhovorů je na období vlády junty nahlíženo skrze perspektivu tehdejších dětí, které se většinou narodily v Athenách, hlavním městě, ale především místě hlavních událostí v období junty. Rodinné a kulturní vzpomínky jsou klíčovým faktorem v rámci analýzy kolektivní paměti. Období kvazi-diktatury mezi lety 1967 a 1974 je dodnes považováno za jedno z nejtemnějších v moderní řecké historii. Během této vlády plukovníků docházelo k perzekuci, věznění či vyhnání nepohodlných občanů. Kulturní, politické, ale především osobní svobody byly v té době téměř neexistující. Přestože všichni účastníci rozhovorů navštěvovaly teprve základní školu, jejich sociální a rodinné kruhy, ale i kulturní události jim umožnily si vytvořit na období junty nepřímé vzpomínky, jako by období vlády plukovníků naplno prožily. V první části práce se věnují teorii kolektivní paměti, v druhé a třetí analyzují dějiny Řecka od občanské války až po období pádu junty. Poslední tři části se věnují třem konceptům, které zmiňují mí respondenti. Jedná se o symboliku ve vzdělávacím systému, strach z komunismu, a to, kdy dali konceptu “junty” význam. Přestože jejich vzpomínky na období junty jsou převážně negativní, je nutné poznamenat, že nikdo z nich, ani jejich rodiny, netrpěl či nebyl perzekuován.